

Skarga wniesiona w dniu 26 października 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-444/06)

(2006/C 326/76)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: X. Lewis, pełnomocnik, oraz adwokaci C. Fernandez Vicién i I. Moreno-Tapia Rivas)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając w przepisach krajowych terminu, w którym instytucja zamawiająca ma obowiązek powiadomić o decyzji w sprawie udzielenia zamówienia wszystkich oferentów, nie ustanawiając w przepisach krajowych obowiązkowego terminu oczekiwania między udzieleniem zamówienia a zawarciem umowy, i pozwalając na to, by umowa uznana za nieważną wywoływała nadal skutki prawne, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 2 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawę i roboty budowlane ⁽¹⁾, i
- obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja jest zdania, że uregulowania hiszpańskie w przedmiocie odwołań w zakresie udzielania zamówień publicznych są niezgodne z dyrektywą 89/665 w wykładni nadanej jej przez Trybunał w wyroku z dnia 28 października 1999 r. w sprawie C-81/98 Alcatel Austria i in., Rec. str. I-7671.

W szczególności w uregulowaniach hiszpańskich:

brak jest oznaczenia terminu, w którym instytucja zamawiająca ma obowiązek powiadomić o decyzji w sprawie udzielenia zamówienia wszystkich oferentów,

brak jest oznaczenia obowiązkowego terminu oczekiwania między udzieleniem zamówienia a zawarciem umowy, i

możliwa jest sytuacja, w której umowa uznana za nieważną wywołuje nadal skutki prawne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 395, str. 33.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 6 listopada 2006 r. — Danske Slagterier przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-445/06)

(2006/C 326/77)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof (Niemcy).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Danske Slagterier.

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy art. 5 ust. 1 lit. o) oraz art. 6 ust. 1 lit. b) pkt iii) dyrektywy Rady 64/433/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzspółnotowy świeżym mięsem ⁽¹⁾ w brzmieniu nadanym przez dyrektywę Rady 91/497/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. ⁽²⁾ w związku z art. 5 ust. 1, art. 7 i art. 8 dyrektywy Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącej kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzspółnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽³⁾ przyznają producentom mięsa wieprzowego i podmiotom wprowadzającym je do obrotu prawa, które w przypadku błędnej transpozycji lub błędnego stosowania [dyrektywy] mogą prowadzić do powstania odpowiedzialności państwa za szkody spowodowane naruszeniem zobowiązań ciężących na nim na mocy prawa wspólnotowego?
- 2) Niezależnie od treści odpowiedzi udzielonej na pytanie pierwsze — czy w przypadku transpozycji i stosowania przywołanych dyrektyw, naruszających prawo wspólnotowe, producenci mięsa wieprzowego i podmioty wprowadzające je do obrotu mogą powoływać się na naruszenie art. 30 TWE (obecnie art. 28 WE) w uzasadnieniu roszczenia o naprawienie szkody w ramach odpowiedzialności państwa za szkody spowodowane naruszeniem zobowiązań ciężących na nim na mocy prawa wspólnotowego?
- 3) Czy prawo wspólnotowe wymaga, aby bieg terminu przedawnienia roszczenia o naprawienie szkody w ramach odpowiedzialności państwa za szkody spowodowane naruszeniem zobowiązań ciężących na nim na mocy prawa wspólnotowego został przerwany w związku z wszczęciem postępowania o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego na podstawie art. 226 WE lub przynajmniej zawieszony do czasu jego zakończenia, jeżeli prawo krajowe nie przewiduje skutecznego środka prawnego mogącego zmusić państwo członkowskie do dokonania transpozycji dyrektywy?

4) Czy bieg terminu przedawnienia roszczenia o naprawienie szkody w ramach odpowiedzialności państwa za szkody spowodowane naruszeniem zobowiązań ciążących na nim na mocy prawa wspólnotowego, opartego na niewłaściwej transpozycji dyrektywy i wynikającym z tego (faktycznym) zakazie przywozu, rozpoczyna się, niezależnie od dyspozycji przepisów prawa właściwego, dopiero po dokonaniu właściwej transpozycji [dyrektywy], czy też bieg terminu przedawnienia może rozpocząć się zgodnie z przepisami prawa krajowego już wtedy, gdy wystąpią pierwsze szkody i można się spodziewać wystąpienia kolejnych? Jeżeli dokonanie właściwej transpozycji miałoby mieć wpływ na bieg terminu przedawnienia, to czy jest tak co do zasady, czy też tylko wtedy, gdy dyrektywa przyznaje prawa jednostkom?

5) Czy w świetle okoliczności, iż państwa członkowskie nie mogą uregulować przesłanek roszczenia o naprawienie szkody w ramach odpowiedzialności państwa za szkody spowodowane naruszeniem zobowiązań ciążących na nim na mocy prawa wspólnotowego mniej korzystnie aniżeli w przypadku podobnych krajowych środków prawnych, oraz że otrzymanie odszkodowania nie może zostać uniemożliwione lub nadmiernie utrudnione, istnieją ogólnie względy, które przemawiają przeciwko uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym obowiązek naprawienia szkody nie powstaje, jeżeli poszkodowany umyślnie lub nieumyślnie zaniechał ograniczenia zakresu szkody za pomocą środka prawnego? Czy względy przemawiające przeciwko takiemu „wyłączeniu ochrony prawnej w związku z nieskorzystaniem z pierwszego dostępnego środka ochrony prawnej” występują również wtedy, gdy wykluczenie ochrony prawnej jest uzależnione od tego, aby od poszkodowanego można było oczekiwać skorzystania z tego środka prawnego? Czy w świetle prawa wspólnotowego od poszkodowanego nie można tego oczekiwać, gdy właściwy sąd krajowy prawdopodobnie nie mógłby rozstrzygnąć przedmiotowych kwestii dotyczących prawa wspólnotowego bez wystąpienia z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, bądź, gdy wszczęte już zostało postępowanie o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego na podstawie art. 226 WE?

(¹) Dz.U. L 121, str. 2012.

(²) Dz.U. L 268, str. 69.

(³) Dz.U. L 395, str. 13.

A. G. Winkel przeciwko Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Sprawa C-446/06)

(2006/C 326/78)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

College van Beroep voor het bedrijfsleven (Niderlandy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: A. G. Winkel

Strona pozwana: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy uregulowanie, zgodnie z którym w związku z powszechną praktyką przyjętą dla hodowli bydła, uzyskanie prawa do premii za krowy mamki jest uzależnione od tego, aby krowa, której dotyczy wniosek, w okresie rozpoczynającym się 20 miesięcy przed rozpoczęciem terminu na złożenie wniosku i kończącym się 4 miesiące po upływie tego terminu ociełiła się przynajmniej raz i aby jej cielak został odłączony od stada nie wcześniej niż przed upływem 4 miesięcy od jego urodzenia, jest zgodne z art. 3 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 (¹)?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej, według jakich kryteriów należy ustalić, czy w stadzie hodowane są cielaki na produkcję mięsa i które krowy należą do tego stada?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny (Dz.U. L 160, str. 21).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Bíróság (Republika Węgierska) w dniu 2 listopada 2006 r. — Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt. i Innomed Medical Orvostechikai Rt. przeciwko Magyar Állam (państwo węgierskie), Budapest Főváros Képviselő-testülete i Esztergom Város Képviselő-testülete

(Sprawa C-447/06)

(2006/C 326/79)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Fővárosi Bíróság (Republika Węgierska)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het bedrijfsleven (Niderlandy) w dniu 31 października 2006 r. —